

O przyczynach nastrojów opozycyjnych wobec polityki Gajusza Juliusza Cezara według Plutarcha z Cheronei żyjącego w I–II w.

Najwięcej jednak nienawiści do Cezara, która w końcu ściągnęła na niego śmierć, spowodowała jego żądza godności królewskiej. Ona dla tłumów była pierwszą przyczyną niechęci do niego, a dla ukrytych wrogów od dawna najodpowiedniejszym hasłem do knowań. Ludzie, którzy chcieli mu do osiągnięcia tej godności dopomóc, rozsiewali wśród obywateli wieść, że według ksiąg sybilińskich Rzymianie mogą pobić Partów tylko wtedy, gdy się wyprawią na nich ze swym królem. A kiedyś, gdy Cezar wracał do Rzymu, ośmielili się ci ludzie przywitać go nawet wprost tytułem króla. Lecz wtedy Cezar, widząc, że lud jest tym niemile zaskoczony, odparł z niezadowoleniem, że imię jego brzmi nie Król, ale Cezar. Na to zapanowało wśród zebranych ogólne milczenie, a on przeszedł między tłumami z wyraźnie gniewną i nielaskawą miną.

Plutarch z Cheronei, *Żywoty sławnych mężów*, Wrocław–Warszawa–Kraków 1976.

Praca z tekstem

1. Określ, przyczynę niechęci społeczeństwa oraz przeciwników politycznych do Gajusza Juliusza Cezara.
2. Podaj, kto popierał Cezara w jego dążeniach i jakie stosował metody.
3. Wykonaj przypis do pojęcia „Partowie”.
4. Określ stosunek autora tekstu do Cezara. Odpowiedź uzasadnij.
5. Sporządź krótki biogram Plutarcha z Cheronei.